Strödda dikter

III

2018-2023

av

Lars Larsen

Stockholm 2023

Till Friedrich Hölderlin

Innehåll

En dikt om ljudet

Publicerad 2023-01-19

Ljudet, ljudet, se ljudet är kommet,
gossar och flickor de dansa i ring.
Ljudet, ljudet, slafsa i ljudet,
ljudet är bjudet på mjödet.
Sen ska vi åka på bjudet,
och slafsa, slafsa i takt,
tomtar slafsar i pakt,
i våran nesliga trakt,
se tövädret slafsar,
allting det tafsar,
lössen nafsar,
alltets saft
är kraft,
jag är
paff.

Hymn till solen

Publicerad 2023-01-19

O, Solen, du Guds levande värmeväsen där,
som värper mig och allt, och vad du håller oss kär.
När borta du är,
då allt så trist är,
sen kommer du, och allt förgylls i din kärlekssfär.

Naturens Gud

Publicerad 2023-01-13

Du som önskar mig blott lycka*,
Du som musen stämma kan,
så dess väsen, kan man tycka,
som en Livsflod ljuvlig rann.

Du som öppnar upp en puppa,
låter fjäril flyga ut.
Ljuvt av sten och spik blir soppa(1),
där Du går tar sorgen slut.

Du som tog mig ut ur världen
genom sinnessjukdom, nöd.
Du blev själva huvudgärden,
för min ande dagligt bröd.

Och Du öppnade Naturen
sakta för min andes syn (2).
Varsamt matas jag av djuren,
deras hjärtans havregryn.

Sist Du visade mig Sonen
i ett helt nytt skimmerljus:
Som Naturens Son, och månen
stammade Hans havets brus.

(av Lars Larsen, en syndare frälst av nåd, 12.1.2023)

* Gud har fullkomlig välvilja mot oss, han önskar oss alla den totala lyckan, så enligt Amoristkyrkans biskop Fredrik Vesterberg, "kärleksfilosofen".

(1) Se folksagan om mannen som kokade soppa på en spik.

(2) Upp. 11:19: "*Och Guds tempel i himmelen öppnades, och hans förbundsark blev synlig i hans tempel. Då kommo ljungeldar och dunder och tordön och jordbävning och starkt hagel.*"

Jag lever i väntan

Publicerad 2023-01-12

(melodi: "Jag väntar", text av Dan Andersson, melodi av Torsten Bergman)

Jag lever i väntan på min älskade Herre,
jag ser honom inte och hör ej hans röst.
Jag lever som en människa som mist sin syn, dessvärre,
som väntar på sitt helande, på livets tröst.

I födelsen då miste jag det himmelska hemmet,
jag skall erhålla det åter en gång när jag dör.
I mellantiden väntar jag i jordiska dammet,
det endaste, det endaste som till sist jag gör.

(Lars Larsen 11.1.2023)

Musevisan om musen "Grus"

Publicerad 2023-01-09

(melodi och förebild: Sången "Det var en liten mus" som vi sjöng på lågstadiet i skolan med rektor Erik Wolff)

1. De va en liten mus.
   De va en liten mus.
   Han va å busa i hus.
   Me sina lopper å lus.
   Å sjunger haba haba haba,
   haba haba haba,
   öuyeah,
   öuyeah.

2. De va en liten mus.
   De va en liten mus.
   Han hadde boller å brus
   uti sus å i dus.
   Å sjunger haba haba haba,
   haba haba haba,
   öuyeah,
   öuyeah.

3. De va en liten mus.
   De va en liten mus.
   Han kalla sig "musen Grus",
   så där med lopper å lus.
   Å sjunger haba haba haba,
   haba haba haba,
   öuyeah,
   öuyeah.

4. Å ä de lite tjus.
Å ä de lite tjus.
Me våran musgruselus.
Å då räkna me bus.
Å sjunger haba haba haba,
haba haba haba,
öuyeah,
öuyeah.

5. Å kommer du i hus.
Å kommer du i hus.
Å ser vår lusmusegrus.
Å då räkna med bus.
Å sjunger haba haba haba,
haba haba haba,
öuyeah,
öuyeah.

(Lars Larsen)

Det urgamla evangeliet

Publicerad 2022-12-22

O, ge mig det urgamla evangeliet,
väckelse-evangeliet
om Jesus och hans blod,
och Jesu snara återkomst.
Jag är trött på alla
nymodigheter,
all originalitetsjakt
och nyhetshets.
O, jag känner
en sån dunkel sötma,
en hemlig tillfredsställelse
i det urgamla,
i de slitna gamla orden
i vår heliga bibelbok,
som jag läst hundratals gånger,
ständigt på nytt återvänder jag till dem,
som en förlorad son
förbränd av det postmoderna,
och alltid har de gamla orden
en ny klang,
en fräsch smak,
"källa så klar,
vatten du har,
tidernas torka aldrig dig når" (se hela sången här).
Men stundom måste jag vandra
i modenyckernas öken
för att förstå hur ljuv och levande
den källan är,
och så återvänder jag

alltid till denna
uråldriga källa,
lika frisk som alltid.

"Give me that old-time religion,
Give me that old-time religion
Give me that old-time religion
It's good enough for me"

(negro spiritual från 1873, hör den här)

Vem gör det lätt att älska Gud?

Publicerad 2022-12-22

Mina föräldrar gav mig intrycket
att Gud var som dem,
det var svårt att riktigt älska Gud då.

Mina lärare gav mig intrycket
att Gud var som dem,
det var också svårt att riktigt älska Gud då.

Men när jag adopterades
av djuren och naturen
och de gav mig det intrycket
att Gud var som dem,
det var lätt att riktigt älska Gud då.

Allting utom himlen har ett slut

Publicerad 2022-12-20

*Allting har ett slut**, min vän,
eller, nej, **allting utom Himlen har ett slut,**
det måste vara så,
ty Herren finns.

Gråt inte, min vän,
över att ditt larvliv tar slut,
dig väntar genom mörka,
smärtsamma puppstadiet
det saliga fjärilslivet på ängen.

Och gråt inte, min vän,
över att ditt larvlivs slut kommer tidigt,
ty viktigt är ej livets längd,
utan att man **en gång verkligen levt**,
om än blott en kort liten stund. Det är nog.
Detta kan de saliga myggorna dig lära,
eller varför inte gudarnas gosse Hölderlin,
som bad sina gudar om att unna honom
blott en sommar till,
att sjunga likt en gud,
tillfreds skulle han sedan vända åter
till skuggornas rike (1).
Saken var bara den,
att det var efter döden
Hölderlin verkligen började sjunga.

Och är det nu så
att ditt slut är ödesbestämt,

likt oljans slut (som du är så förbunden med),
att bli snart,
samarbeta då med slutet,
som en vacker ungbjörk
böjer sig smidigt för stormvinden,
utan att brista;
vän, då blir ditt slut
ej så bittert,
o, försaka då villigt, älskande
med ett uppoffrande sinnelag
det liv som behöver ditt utrymme,
"*och helgad och försonad,*
över stoftets kretsande planeter,
skall du ingå genom ärans portar."
(Stagnelius)

* en sång av min andlige tvillingbror Marcus Beijar Mellin, se här.

(1) TILL PARCERNA av FRIEDRICH HÖLDERLIN

Blott än en sommar unnen, o gudar mildt
och än en höst till mognade sånger mig,
att villigare sen mitt hjärta
briste, af toner och dikt hugsvaladt!

Du själ, som fåfängt stred för din gudomsrätt,
väl finns för dig i skuggornas värld ej ro;
dock, har mitt verk fullbordats först och

dikten, den heliga, en gång lyckats.

Välkommen sen, o skuggornas bleka fred!
Nöjd går jag hän, om också mitt strängaspel
ej ned mig leder, nöjd: ty en gång
gudar jag liknat, och mer behöfs ej.
(översatt av Vilhelm Ekelund)

Spontan kristendom

Publicerad 2022-12-17

Livets flod,
martyrernas blod,
porlar som solens strålar.
Ner genom allt
som är brustet och kallt,
sin ljuvhet på allting målar.

Så stiger det sen
ånga från den
uppvärmda själens rike.
Vi vill dig tjäna
du livsflod rena
spontant, som vallhundars like.

Är den så svår
den smalvägen vår
när vi skall bli vallhundars like?
Ej opp i topp
är nu vårt hopp,
men neråt till tjänandets rike.

Vi avkläder blott
vad ondskan har sått,
sen solen sin bild på oss målar.
Livslivets flod,
martyrernas blod,
porlar i oss sen, och strålar.

Mitt livs första självmordsförsök

Publicerad 2022-12-15

Det var tidigt på hösten 2008,
i mitten av The Great Recession.
Jag hade förbannat rikedomen
i en mängd kyrkor,
främst pingstkyrkor,
ett halvår tidigare,
och nu var jag fångad
av psykiatrins spindelnät,
av ohyggliga psykmediciner,
som gjorde att min inre värld hade dött.
Jag orkade inte leva längre,
jag såg bara en utväg
ur medicinhelvetet:
självmordet.
Jag tog mitt beslut,
att svälta mig själv ihjäl
i ett ödehus i Finland
som jag hittat på luffen.
Jag rymde hemifrån
från mina föräldrar,
som jag bodde hos då,
och begav mig på min sista vandring,
200 km norrut,
med en sovsäck i min ryggsäck.
Jag nådde ödehuset,
och självmordsförsöket började.

Men jag hade inte fastat med än en dag,
då jag, liggandes på soffan

i en bastubyggnad,
blev varse ett underligt ljus,
som en dimmig ljusvarelse,
som talade till mig, och sa:
"Din blotta existens är så värdefull,
att all möjlig ondska du kunde hitta på att göra,
skulle inte kunna utplåna
den buffert av godhet som din blotta existens utgör."
Ungefär så
var andemeningen
i det jag hörde.
I ett ögonblick blev jag fri från
min depression,
fick livslusten tillbaka,
och återvände genast
hem till mina föräldrar,
viss om att jag skulle klara av det,
klara av psykiatrins förföljelse.
Lyckligtvis blev jag inte
fängslad av psykiatrin den gången
för det självmordsförsöket,
men jag blev varse
den stora skillnaden
i hur man läker folks psyken,
mellan psykiatrin,
som är som en bulldozer i skogen,
som mejar ner själens skogar,
och änglarnas sätt,
som utan att straffa och pina
upprättar en djupt inifrån,
med kärlek och ömhet.
Kärlek och andlighet; något jag alltid saknat

i psykiatrin.

Milou, min Milou

Publicerad 2022-12-15

på luffen i det grymma Serbien 2010,
som hemlös, mitt i vintern,
utan visum, utan pass eller id-kort,
råkade jag hitta
en liten hemlös vit terrier (en sån här),
grå av betongstoft
och åratals smuts.
Jag lyfte honom
i mina armar,
och bar honom med mig,
och när jag satte ner honom igen,
följde han spontant efter mig,
och han blev Milou för mig,
mitt livs största kärlek,
jag visste inte
att jag kunde älska så mycket,
att det kunde finnas
en sådan stark kärlek i mig,
som kärleken till min Milou,
och min besvikelse
blev avgrundsdjup
då polisen efter några dagar
skiljde oss åt,
och drev mig ut ur landet.
Men, Milou, min Milou,
i himlen skall vi väl återförenas,
du är den förste jag vill träffa
efter min död,
jag känner mig så jordad med dig,

hoppas du vill slå följe med mig några dagar,
också då.

Snöfrid

Publicerad 2022-12-15

Snö skapar mys i juletid.
Badar i mulen frid.
Myrorna sover så sött i sin stack.
Drömmer i jul och tack.

Moses och mossan. En epifani

Publicerad 2022-12-09

En gång våren 2020,
det ödesdigra pandemiåret,
då det kändes som om
domedagen börjat, eller åtminstone Vedermödan,
var jag på rymmen
från polis och psykiatri,
efterlyst, eftersökt.
Jag gömde mig i skogar
långt ute på landsbygden
under en fyrtio dagar lång vandring,
utan att sova,
jag sov bara mikrosömn,
ett par minuter ibland
vid lägerelden om natten.
Jag hörde änglasång
och änglamusik,
och **upplevde mig läsa**
i Livets Bok under hela denna tid.
Då, hände det en gång
då jag vandrade genom
en skog vid kusten,
att jag läste i den gamla
1917-bibeln jag hade med mig
i ryggsäcken, jag läste
i 5 Mosebok, om Mose svanesång,
jag läste om Mose lagar
och det var rikligt med tjock mossa
i skogen jag vandrade genom.
Och då var det som om

Moses och mossan blev ett, att **de tolkade varandras väsen,**
och jag kände en sådan
obeskrivlig andlig, mossig sötma
i Mose lagar, som om
Moselagen badade i mossans arkaiska helighet,
som om Moselagen **blev till i skogen**,
jag kände att det kanske fanns
skog och mossa i vildmarken
i Saudiarabien på Mose tid,
precis som det finns skog där idag,
klimatet var ju mycket annorlunda än idag
på den tiden,
det fanns ju lejon och björnar
i Israel då.
Och när jag förstod detta,
såg jag att Moselagen
hade blivit till av mossa och trädens eld,
under en nästan likadan flykt från polisen
som min, att den hade blivit till av
fyrtio års arbete som fåraherde
i Midjans land
i nordvästra Saudiarabiens vildmark
på flykt undan straffet
för ett mord på en egyptisk slavdrivare,
där, i fyrtio års ensamhet
med fåren i skogen på bergssluttningarna,
eller kanske var det även savann där,
föddes fröet till
Moselagen, fröna till
de fem moseböckerna,
och jag kände en

gudomlig synkronicitet,
en samtidighet med Mose
och vildmarken han gömde sig i,
och Moselagen
skimrade av dunkel värme och naturens helighet,
kändes inte tung att bära,
kändes lika levande
som de gammaltestamentliga
berättelserna i barnbiblarna kändes
när jag var riktigt, riktigt liten.
Mosse-Moses, du skogens och fårens vilde,
jag älskar dig,
kom och led oss ut ur dagens Egypten,
tillbaka till mossans och vildmarkens rike.

Värmen i Jesu återkomst

Publicerad 2022-12-07

Jag känner närheten
av civilisationens slut och Jesu och naturens återkomst
som en varm mossa runt min mage,
en andlig värme som jag
värmer mig på,
jag värmer mig på den fjärran framtiden
som forna tiders människor
värmde sig vid lägerelden,
med en förväntan nästan
som när jag som liten
väntade på julafton.
Skillnaden är bara
att jag denna gång
skall få en mycket, mycket värdefullare
julklapp.

Brall-ramsan

Publicerad 2022-12-04

Jag är den Allan Brallansson
som i brall har sin brallans borg.
Jag trallar i brallor i bralleribrall,
jag i brall har min brallans borg.

När det nya bryter samman

Publicerad 2022-11-26

”När det nya bryter samman
Och en postmodern värld förgår.
Vad är kvar då? Jo, det gamla,
sen det uråldriga från fjärran år.
Sen till sist så kommer smygsamt
det förutan begynnelse och änd’;
se, det silverklara, Eviga
står vid vår gränd.”

Ramses-ramsan

Publicerad 2022-11-23

Jag är den ramsan ramsansaa
som i rams är som Ramses' rams.
Jag ramsar som Ramses min ramsansaa
och den ramsan har rams i rams.

I ramsornas ramsor står Ramses' rams
och ramsar i takt med sin rams.
Jag ramsar som Ramses min ramsansaa
och den ramsan har rams i sin rams.

Onomatopoetisk dikt

Publicerad 2022-11-23

Kling, klang, kyrkklockan slår.
Bing, bang, kökskärlen går:
en orkester med slafsande skolbarn omkring,
medan tomtar och troll muntert dansar i ring.
Prutt, platsch, toaletten vill va' med,
och smida musik som en orkestersmed.
Till slut kraschar allt i en jättelik soppa,
som gläder var mus och var lustig loppa.

Snön faller

Publicerad 2022-11-23

Snön faller genom morgonluft så sval.
Världarna faller genom tidsåldrarnas sal.
Snön den vill lindra mörkret i novembertid.
Världarna även, de ej ger sig utan strid.

Kraft att vara kärringen mot strömmen

Publicerad 2022-11-04

Allt jordiskt hopp
har slocknat i mig.
Nu hoppas jag bara på
Kristus och andevärlden,
och de skall ge mig kraft
att ända in i döden
kämpa för naturen och livet,
ett på ett sätt meningslös kamp,
ty livet på jorden kommer knappast
att kunna räddas,
men på ett annat sätt
meningsfull, djupt meningsfull,
då jag hoppas
att livet på jorden
och mänskligheten
får en värdig död.

Allt väl

Publicerad 2022-11-02

Som en känsla av den saliga
Naturen i mig,
bin som surrar i mig,
gräs som växer i mig,
kom idag känslan
av att allt är gott,
allt är väl,
och som förklaring av det
kom närvaron av
Hen, som står vid rodret,
Hen, den store smärtlindraren,
Hen, som ytterst har kontrollen
över allt liv.

(1.11.2022)

Insektuppenbarelsen i Serbien

Publicerad 2022-10-29

En gång,
vintern 2010, då jag var
i fängelse i Serbien,
började jag tala
telepatiskt
med en mängd insekter
som kröpo på cellens väggar.
Och se:
De talade till mig,
och jag lekte med dem,
och de uppenbarade för mig
Uppenbarelsebokens
innersta, fjärde kapitlet,
Guds tron med de fyra Djuren,
de fyra ljufvliga Keruberna *,
och insekterna blefvo Keruber,
och jag såg, ja jag skådade
Uppenbarelsebokens
inre sammanhang, djupt
inifrån,
belyst af insektkeruber
som uppboro
Guds tron,
jag skådade och kände inuti mig
Uppenbarelsebokens
levande **urlif,**
ett djuriskt, vilt lif,
sådant som naturen och skogen hafva,
ett arkaiskt lif,

ja Gud hade **Skogens lif,**
som strömmade hugsvalande
och stärkande
ut från Guds tron
och de fyra Djuren,
och jag öfversatte
Uppenbarelseboken
till ett vilt, djuriskt engelskt språk
som kerubinsekterna
lärde mig när jag lekte med dem,
där i en liten fängelsecell
i Serbiens grymma land.

Och se:
hela min
ekoteologi och ekofilosofi
sedan dess,
hämtar sin hufvudsakliga näring
ur dessa ljuva
uppenbarelser.

Jag, Lars,
vittnar härmed
inför verlden,
att detta hafver
tilldragit sig
och är så sant, så sant,
med handen
på hjärtat, uppriktigt.

Och se:
"Han kommer

med skyarna,
och **allas** ögon
skola se Honom,
ja ock deras
som hafva stungit Honom;
och **alla släkter på jorden**
skola jämra sig
vid Hans åsyn. Ja, Amen.
Jag är A och O, säger Herren Gud,
Han som är och som vare
och som skall komma,
den Allsmäktige."

(Upp. 1:7 och Upp. 1:8)

* närmast insektliknande djur, ty de hafva var och en sex vingar.

För den som vill veta mer om denna upplefvelse, hänvisar jag till sidan 50 i min självbiografi "Skogsfolket i Nackareservatet. Del 1: Broder Tikka" (2018), samt sidan 444 i min arkiverade blogg "Wildman-bloggen" (2009-2011). Jag har skrifvit förvånansvärt lite om denna upplefvelse, som betydt så mycket för mig.

Lars' uppenbarelse. Eller Mitt livs viktigaste och verkligaste upplevelse

Publicerad 2022-10-29

En gång, i juni 2012,
Domedagsåret,
då Mayakalendern lär ha tagit slut,
öppnade sig Gud och
eterhimlen för mig, under bönen.
Och se:
myriader af
ljusvarelser
skymtade i
fjärran horisonten.
Och se:
de talade alla
till mig
samma saker
på samma gång,
telepatiskt,
som vore de alla ett,
i ett kollektift, saligt,
kosmiskt
medvetande,
ett oändligt lätt,
fjäderlätt, eteriskt
medvetande,
som älfvor, dansande
på en sommaräng.
Och se:
de sade till mig alla,

att jag tillhörde dem,
och snart skulle
få komma öfver
til deras verld.
Hela natten
samtalade vi,
och jag skref ner efteråt
det viktigaste, genast,
och jag kände, ja jag kände djupt,
att **detta var mitt lifs**
verkligaste, viktigaste
och sannaste
upplefvelse.
Allt som änglarna sa
känns sant än idag.

Jag, Lars, vittnar härmed inför verlden
att detta är sant, så sant
med handen på
hjärtat, uppriktigt.

Och se:
"Anden och bruden
säga: "Kom".
Och **den som törstar,**
han komme;
ja, **den som vill,**
han tage
livets vatten
för intet."

"Han, Jesus, som

tillät detta, säger
"Ja, jag kommer
snart."
Amen. Kom Herre Jesus!"

(Upp. 22:17 och Upp. 22:20)

För den som vill veta mer om denna upplefvelse, hänvisar jag till detta nyliga blogginlägg.

Nerbäddad

Publicerad 2022-10-26

Alldeles tyst.
Milt ljus från fönstret.
Ligger i sängen
efter att ha vaknat.
Ombonad känsla.
Som i ett fågelbo.
Är så trött så trött.
Kan inte somna om.
Vill bara somna om.
Vill sova i evighet.
Vill till andevärlden hem.
De eviga drömmarnas rike.
Där drömmen blir verklighet.

Vaggvisa

Publicerad 2022-10-23

Sov på det drömmande firmamentet,
sov på Guds älskande älsklingsduk.
Dröm om de saliga ängdernas syrsa
som gör mig av spirande längtan sjuk.
Sov ut en ton som kan brottslingar läka
fram till den skälvande eterhimlens flod.
O, bortom den även mördare blir veka,
så underfull är dess väna sagoskog.

"Låt mig bara få leka lite"

Publicerad 2022-10-08

En gång i en epifani hösten 2008,
då skogen skimrade likt Eden,
ville jag bara leka lite,
det hela var så ljuvligt och hoppfullt.
Jag sa i mitt inre till universum: "Låt mig bara
få leka lite, det här är så ljuvligt",
och jag lekte med några träbitar,
som om jag var ett år gammal. Det är sant.

När tillvarons innerstas kärleksfullhet
uppenbaras för oss, då känner vi oss
så älskade, att
vi bara vill leka lite, vi regredierar
till ettårsstadiet,
där all konkurrens och prestation
är fjärran, glömt som en avlägsen dröm.

Vad vet spädbarnet som vi glömt?
Varför kan det vila så sött i vagnen,
som om tillvaron var Eden själv och inga faror fanns?
Ja, hur vågade sig anden i spädbarnet
hit ner i denna jämmerdal?

Det visste något som vi glömt,
som vi anar svagt blott i epifanier.

Lekens hemlighet
är aningen om tillvarons innerstas kravlöshet.
Inför Guds ansikte

dör konkurrens och prestation
som dagg för solen.
All andlig teknologi, all andlig idrott och karriärism
blir absurd, meningslös.
Och allt arbete blir till lek.

I Guds famn skall vi inte uppnå något,
vi skall bli den vi innerst inne är,
och i vårt inre bär vi alla ettåringen
som inte kan annat än leka inför Guds anlete.

Jesu Ande

Publicerad 2022-10-08

Jag såg en gång Jesu Ande,
och den var klar som en solig februarimorgon
med rimfrost darrande i luften,
och dess klarhet var evig som solens eviga klarhet,
dess renhet som Lapplands bäckar,
och den skimrade tillit och trofasthet,
trofasthet som skogarna runt Åbo,
som stått där i evärdliga tider,
som skydd mot civilisationens ruttenhet.
Jesu Ande var arkaiskt vacker,
som lövskogarna som en gång täckte Stockholm,
och en gång täckte Jesu Ande
världen, ömt inneslöt han världen,
sen kom vi med yxorna och till slut motorsågarna,
och sågade ner Jesu Ande, bit för bit,
men minnet vilar över världen,
Jesu minne,
vi kan aldrig förinta det, det står skrivet
med guldbokstäver i materiens inre,
att en gång var världen förgylld av Jesu Ande,
vår skapare.

Jesu Ande är naturligt öm
som sparvmodern
när hon gömmer och värmer sina ungar
under sina vingar.

Så omsluter han dig i denna stund.

Det finns inget hot om straff i Jesu Ande,
bara förlåtelse och medlidande
då vi straffar oss själva genom att
bryta mot Hans himmelska Naturlagar.
Istället finns i Hans Ande ett löfte,
ett obeskrivligt löfte
om att Han skall bära oss ända hem till Fadern,
trofast och seg som en åsna eller en kamel.
Jesu Ande är Livets och Hoppets Ande,
och be Honom om att bli döpt
med Liv och Hopp,
så du kan bli mer lik Honom, den Levande.

Jesu Ande bor i varje grässtrå,
i sten och bråte, den är
deras innersta hemlighet.
Det är den kosmiske Kristus
som vissa mystiker talar om.
Kristus bor i kosmos,
har dött med kosmos i människans syndafall,
och skall uppstå med kosmos
på den yttersta dagen.
Han är ett med kosmos,
och hans medlidandes kraft
skall en gång väcka kosmos och människan
till liv igen.

När du så vet hur god Jesus är,
så som han uppenbaras i sin ofördärvade skapelse,
i sparven och inte minst hunden,
och när du så vet att Han bor i allt,
och bär allt, lita då på Honom,

att du skall bäras ända hem till Fadern,
och att du inte skall behöva lida mer
än det du klarar av här på jorden,
och att Han skall leda dig igenom lidandet
på bästa sätt,
till den andliga solens vårmorgon i Paradiset.

Håret mitt

Publicerad 2022-10-08

Å jag har nog lite hår uppå skallen där.
Å det är nog lite trevligt med mitt hår upp där.
Man kan se trevligt ut med hår upp där.
Så en gång hadd jag lite rastahår på skallen där.
för jag ville se ut som vildmannen kär.
Men jag tvätta int så myki i mitt hår upp där,
och sen börja det sen klia uppi där.
För det kom några lustiga bakteris upp där,
och dom ställde till med bråk uppi där.
Och jag klia och jag klia på mitt hår upp där,
sen till sist gav jag upp håret mitt upp där,
och jag klippte och jag klippte bort mitt hår så kärt.
Det var trist, för jag ville va vild uti mää.

Skimret av civilisationens skymning

Publicerad 2022-10-05

Det skimmer
som civilisationens och maskinernas afton
breder ut över oss
är obeskrivligt.
Upprymd och lyrisk
kontemplerar jag vår förvandling, dag och natt,
vår förvandling långt därborta vid stupet,
som faller ner i Moder Natur.

Kysst av älskheten själv,
älskar jag att älska, som Amor,
och vore det inte för att jag
älskar civilisationens otaliga offer, som mitt eget skinn,
skulle jag kanske sörja
dess slutliga kollaps,
då dess offer
genom döden
blir fria för evigt.

Är inte detta stort nog,
för att orka leva genom Kollapsen,
lindrande lidande, så långt vi kan,
är inte allt lidande, svält och köld,
som Kollapsen förorsakar oss
ett Intet i jämförelse.

Något alldeles Oerhört
väntar oss där borta vid stupet.
Jag känner Dess närvaro.

Och det gör mig
lyriskt lätt och drömmande,
som skådade jag ett himmelskt dis borta över fjärran bergen,
ja som drömmande blev vi (Psaltaren 126:1)
när vi fick höra hembudet,
att vi får återvända från exilen i Babylon
till Kanaans * land.
Likt bäckar i Sydlandet
hemåt det går,
de fallna av Israels får. (Psaltaren 126:4)

* ett annat ord för Israel, det förlovade landet

Monstret och tusenfotingen. En syn.

Publicerad 2022-09-26

En gång vaknade jag mitt i natten,
och se, jag såg vår planet i dess helhet.
Den var ljuvlig, full av grönska och ljuvliga varelser.
Men se, ett underligt, fruktansvärt monster,
en Leviathan med miljarder huvuden
visade sig på planetens yta, och började kräla fram på
den.

Den slukade all natur där det gick fram,
och dess avföring var plast och metall och skräp.
Och när det slukade en människovarelse,
växte ett till huvud ut på dess kropp.

Monstret, som var trögt, lockade nya människovarelser
till sig med snack om Jesus, med mat och kläder,
sjukvård och datorer, televisioner och mobiltelefoner.
Bara så lyckades det sluka en människa,
som sedan blev ett till huvud på det, ett huvud som i sin
tur slukade allt i dess väg.

Ja, monstret slukade allt levande och icke-levande på
jordens yta, tills det inte fanns mer att sluka,
då dog det, och vår ljuvliga planet dog med det, utarmad.

Och se, då planeten dött,
såg jag en gigantisk tusenfoting, eteriskt vacker,
där varje ben var en egen varelse, ljuvlig över allt
förstånd.

Den vandrade över den döda planetens yta,
försiktigt, varsamt, alldeles såsom insekter brukar.
Och för varje försiktigt steg som tusenfotingen tog,
lämnade den efter sig LIV!!

Gräs och träd växte där den gått, gödslade av dess ljuva avföring, och den gick och gick på planeten, på kors och tvärs, i tusen år, intill
hela planeten levandegjorts
av andemateria.

Visioner - drömmar

Publicerad 2022-09-22

I have a dream. Om att en gång, i inte så avlägsen framtid, skall lidandet ta slut för mänskligheten. Nu känns det som om vi är på ett sluttande plan, att lidandet ökar i världen för varje år. Jag drömmer om en tid då det sammanlagda lidandet skall börja minska, och till slut ta slut, för alla varelser i kosmos.

Jag drömmer om att en Gud ska finnas. En Gud som har läget under kontroll, och griper in i historien i rätt tid, såsom Hen alltid har gjort.

Jag drömmer om en tid av naturens återställelse, då stadskulturen byts ut mot skogskulturen, då vi lämnar städerna för att bo i skogarna, som återupprättas till forntidens sagoskogar och lövsalar. Jag drömmer om en ekologisk Gud som är biofil istället för teknofil.

Jag drömmer om en himmel som är lika materiell som Jesu uppståndelsekropp, inte den traditionella spökhimlen, som katolikerna och spiritualisterna har.

Jag drömmer om att vi ska få tid att ställa om inför Domedagen och Moder Jords död, så att vi kan vänja oss vid den tillkommande glädjen.

Jag drömmer om att få en meningsfull död, om att få dö för Moder Jord.

Jag drömmer om att intill dess få arbeta med det som är meningsfullt, dvs. med att lindra lidande.

Jag drömmer om att aldrig mer behöva bli tvångsvårdad på ett mentalsjukhus,

Jag drömmer om att en gång kunna förstå vad hundarna säger när de skäller.

En limerick: Den skamlöse mystikern

Publicerad 2022-09-14

En mystiker från Helsingborg,
han bajsade mitt på ett torg,
han hade ingen skam i kroppen
och bara krumelurer i knoppen.
Han blev min glädje i min stora sorg.

Fotspår i sanden

Publicerad 2022-09-13

När jag ser mig tillbaka
- jag har gått många mil vid stranden -
är det två rader av fotspår hela vägen.
Vem är det som har gått bredvid mig?
Jag märkte inget.
Men i backspegeln ser jag att vi var två.
Kanske jag och en ängel. Jesus?
Man fattar aldrig vad man varit med om
innan man ser det i backspegeln.
Man var kanske mitt uppe i ett världshistoriskt skeende.
Ändå gick man där blind och döv.
Och fattade ingenting.
En zombie som inte fattar
att han är i kungens skattkammare.

Två haikun

Publicerad 2022-09-09

Haiku om en mycket speciell mus

När jag en gång var
i ett ödehus, blev en mus
min djupbäste vän.

Hösthaiku

Nu kryper du Gud
igen en gång långsamt in
i ditt vinterbo.

Denna haiku finns också i en annan version, mindre formsträng:

Du kryper in, o Gud

Efter ännu en utlevelsens sommar
kryper du in i ditt bo, o Gud,
in i nattens och vinterns vila.

En fantasi om vad som hände när råoljan peakade i november 2018

Publicerad 2022-09-05

När råoljan, och därmed hela civilisationen
peakade i november 2018
för att sedan, i december 2018
börja sin slutgiltiga nedgång,
flög det en ståtlig, vit svan, majestätisk att skåda,
sakta ner från andevärldens himmel,
en tidig morgon, då solen börjat gå upp.
Svanen sänkte sig över Amazonas regnskog,
och utstötte ett **ofattbart jubelrop**, ett lockrop
som gick genom märg och ben
på regnskogens varelser, som ett "ÄNTLIGEN!!!!".
Och se, alla Amazonas fåglar
lyfte från sina grenar, där de sovit,
lyfte som en enda krigshär, majestätisk,
massiv, skymmande helt morgonsolen,
lyfte i ett ofattbart jubelkvitter,
och en obeskrivbar vild dans,
och medan svanen lyfte
och återvände dit varifrån Hon kommit,
följde fåglarna från Amazonas
svanen på färden tillbaka,
i kilform så som tranor flyger i sträcktåg,
följde de svanen under ett ofattbart jubelkvitter
och en obeskrivbar vild dans,
och försvann med svanen
in i den eviga soluppgången, Guds Uppståndelses Aurora.

En stark röst,som av tordön, ljöd från himlen:
"**Babylons tid är ute,**
paradisets tid är här."
Se, sakta spirade Tusenårsrikets frö
i Naturen på jorden.

En sextusen år lång väntan var förbi.

Glädjens chockvågor gick genom hela skapelsen,
och nådde en hemlös man 9.2.2019,
tre månader efteråt, tidigt, tidigt på morgonen,
en man som därefter mötte en flock extatiskt dansande
och kvittrande sparvar,
och kom i ofattbar extas han med,
den obeskrivliga Aurora-extasen, morgonfrisk och
levande som daggen,
och han fattade vad som hade hänt,
en fattig hemlös man, självmordsbenägen ock,
på det grymma Warsawas gator,
en tidig morgon mitt i kalla vintern.

* * *

"It's as if the Rapture were happening, but it's the insects, plants and animals ascending to heaven instead of we humans."

(Chris Martenson i hans legendariska blogginlägg "Collapse is already here" 26.1.2019)

Sommaren 2019 bröt de rekordstora skogsbränderna i Australien ut, som vi alla väl kommer ihåg. Wikipedia skriver om den att:

"*At least one billion wild animals are estimated to have died (not including frogs and insects) with some species thought to be facing extinction.*"

Aderton och en halv miljon hektar brann i dessa skogsbränder.

Du som inte kräver tillbedjan (dikt eller bön till Gud)

Publicerad 2022-09-05

Församlingen lovsjöng Dig
på söndagsmorgonen,
men det bekom Dig lika litet
som det bekom mössen som gnagde
i väggarna.
Du, den All-ödmjuke,
förstod Dig inte på sånt.
Du ville inte ha tillbedjan och ära.
Du ville ha kärlek och närhet.
Du gillade inte vår lovsång,
Du gömde dig hos mössen i väggarna.
Jag kände ock ihåligheten
och den andliga döden
i denna lovsång,
som i själva verket var avgudadyrkan,
ty en falsk gud kräver tillbedjan och ära.
Fåfäng och äregirig är han.
Den sanne Guden
är som mössen och blommorna
på marken.
Som inte förstår sig
på civilisation och hierarki,
och tyranners krav
på tillbedjan.
Som tror på Jesu ord: "Den som vill vara stor
hos er, skall vara allas slav".

Dikt till en förnedrad Gud

Publicerad 2022-09-05

Du som tronar på kerubers vingar,
och är i ett outsägligt ljus.
Här på jorden lever du så ringa,
i förnedring stor, med granars sus.
Varför detta, varför du Dig gömmer,
låter folk få tala fult om Dig?
Tar du sen din dyre Son och tömmer
ut Din själ för alla, ock för mig.

Här på jorden levde Du som musen,
grävde gångar i betong och trä,
under allt, ja under alla husen,
tassade Du under spott och spe.
Mängden ville Dig ock helt utrota,
satte ut gudsfällorna med ost.
För vår synd fick Du, o Gud, tyst sota.
Fult uttalades ditt namn hos prost.

O, Du lidande Gud, som har centrerat
hjärtat Ditt på vår förstörda planet!
Än så har Du inte här helt kreperat,
nej, det är nog Något som blott Du vet,
som gör att Du fortsätter stilla lida,
milt, med huvudet böjt, i vänlighet,
nej, Du har då valt att tålmodigt bida
på Din Dag, som för oss avslöjar **Det.**

Shekinah-flamman (dikt)

Publicerad 2022-08-29

En gång
för tusentals år sedan,
före Syndafallet,
brann Shekinah-flamman
inuti skapelsen
på ett synligt sätt.
Gud själv bodde bland oss,
reste sitt tabernakel bland oss.
Och materien **strålade av LIV**
på grund av det.

På Tabors berg i Palestina,
fick tre av Jesu lärjungar
se Shekinah-flamman,
Uppståndelsens verklighet,
I Jesu gestalts aura.

Denna flamma förblindade Paulus
i tre dygn,
när han såg den Uppståndne Kristus i en syn
på vägen till Damaskus.

Även jag, arma jordens mask,
fick en gång se Shekinah-flamman
i en jordisk människas aura.
Denna flamma var som en ofattbart förfinad flamma,
nästan som en jordisk eldsflammas motsats,
den strålade av ljus som morgondagg strålar av ljus.
Eteriskt, sfäriskt.

Evigt frisk och Levande som livslivets liv.
Istället för att förstöra och dräpa
levandegjorde denna flamma allt,
och själv var den Uppståndelsens Levande verklighet.

Mina syner den gången fick mig att komma i psykos, att
tro
att Tusenårsriket hade kommit.

En människa kan inte bära
synen av Shekinah-flamman.
Därför gömmer sig Shekinah
i skapelsen innandömen
sedan Syndafallet.

Blott några få gånger
faller det tjocka förhänget
till det Allraheligaste i Templet.

När jag vet att Shekinah-flamman
gömmer sig i skapelsen bakom Förhänget,
vågar jag se fram emot framtiden
vågar se fram emot civilisationens,
det vill säga helveteseldens
kollaps.

Begynnelsens och ändens Gud

Publicerad 2022-08-18

Gud kommer mig i möte
från historiens slut.
Ju närmare slutet,
desto verkligare Han,
som är begynnelsen och slutet,
Alfa och Omega.

Om att sakta vakna till Gud

Publicerad 2022-08-15

Oh! Om Gud finns.
Då är det inte farligt
att vakna upp till verkligheten.
Då går jag mot soluppgången.
Då kan jag ta mig god tid att vakna,
bryggan bär, ingen piskar på,
o låt mig bara få leka lite, andas lite, och sedan treva lite,
ty detta är det ljuvaste äventyr jag någonsin begett mig ut på.
Sakta men säkert går jag
mot den eviga soluppgången,
Shekinah-elden, paradismysteriet,
ty ytterst, där långt borta i horisonten, skimrar sanningen,
att verkligheten ytterst inte är farlig,
utan barmhärtig och salig.
Jag vågar vakna nu.
Sakta leker jag mig fram till vattenfallet i horisonten,
där jag skall falla ner i Gud, mitt botten och mitt hjärtas hav,
i den mystiska dödens saliga vattenfall.

Mötet med Guds kultur

Publicerad 2022-08-14

När du möter för första gång
ett mycket främmande folk,
och hör deras underliga sång,
och deras underliga språk,
då smakar det ofta underligt
och främmande i själen, i stämningen,
det smakar kanske beskt och salt och molldeprimerat,
nästan sinnessjukt ibland.

Men när du blir närmare bekant med detta folk,
lär deras språk, lär deras sång,
då utkristalliserar sig för dig detta folk,
ut ur ett dystert töcken,
tar historisk form, tar gestalt
med alla verklighetens detaljer,
utan likhet med den karikatyr
som du upplevde folket vara i början.
Från svartvit blir bilden full av färger,
från ett disigt töcken blir det plastisk verklighet.
Och du gläder dig, din verklighet
har blivit så mycket större,
hur var det inte värt det
att lära sig en ny kultur.

På samma sätt är det med Gud
när vi skall lära känna henom,
ja när vi skall lära känna Kristus
och den paradisiska naturen.
Ty mycket främmande är de i början

vi har onda, vrånga tankar om dem,
vi tror dem om lite gott,
t.ex. att de inte är hos oss,
att de inte ser och hör oss
och våra böner. Så kan det kännas ibland.
Men vänta bara.
Tills du lär dig Guds kultur.
Hens språk och ljuva sång.
Så att hen tar gestalt inför dig, i tron,
hen, den Osynlige.
Du kommer att bli mäkta, glatt överraskad
över hur mycket mer levande och ljuvlig
hen är än din karikatyrbild av henom var,
då du först fick syn på henom i tron.
Från en kulturkrock med Gud,
går du sakta till att bli
Guds översättare.

Om platsers aura

Publicerad 2022-08-14

Som hus och platser har en tendens
att i sin aura för oss lysa av sin historia,
lite som musik kan härbärgera känslominnen,
så skall naturen lysa efter Uppståndelsen
tvättad i Livsfloden, skimra av ljuv historia,
av allt det godas historia, av det
som platserna härbärgerar av goda minnen.
De onda minnena tvättas bort av Livsflodens vatten.
Och över allt aurornas aura,
Gud och Lammets strålglans.

Väntans eviga slut

Publicerad 2022-08-12

Jag hörde en gång följande berättelse av en sufisheikh:

"Jag var så desperat efter Jesu återkomst
och lidandets slut.
Åter och åter höll jag på med nedräkningar
till någon profets domedagsdatum eller
till egna beräkningar av domedagens ankomst.

Sedan en vacker dag, talade en maskros till mig
om att **Guds närvaro är Jesu återkomst,**
och att den finns i alla ting, alltid, överallt.
Jag förstummades, och slutade vänta på domedagen.
Hur man än ser det, så på ett sätt
har Jesu återkomst hänt sedan eviga tider,
och händer just nu.
O, att du blott öppnade din blomkalk och tog emot Solen.
O att du trodde, så din långa väntan kunde ta slut."

Heliga begränsning

Publicerad 2022-08-12

Jag behöver inte gå bort från här,
ty Gud är överallt.
Jag måste inte ha det där,
ty i Gud jag äger allt.
Det blir ej bättre borta där,
ty Gud min glädje är,
en Gud vars väsen mig bär.

O heliga begränsningskall
att leva inom gränserna av Dig.
Jag går ej dit bort för att jag skall
än mer utvidga mig, mig.
Du är mig nog, jag rör mig ej
för mina lustars skull,
men för Dina buds skull, mitt Guld.

Det finns en Livets Flod, så god
som väller i varje stund.
På varje plats finns denna Flod,
som rinner ur gudomens grund.
Den ej kan drickas här eller där,
ej då eller nu eller sen.
Blott här och nu, min vän.

Du finns där, Herre

Publicerad 2022-08-12

O Herre.
Jag ser dig ej, jag hör dig ej,
och jag känner inte av din närvaro.
Och dock finns du där,
du talar med atomerna i min hjärna,
du styr min mages funktioner
med milda befallningar,
och du är mig närmare än
mitt eget andetag.
På dina välgärningar vet jag
att du finns där.
Jag ska meditera över dina
välgärningar dag och natt.

Men du är så tyst, Herre.
Stillhet verkar vara det bästa du vet,
som en riktig mystiker är du,
man måste tiga dig fram.
Jag skall följa i din stillhets fotspår,
och bereda mig för den
eviga fridens Jerusalem-Eden
där stillheten är levande
av Livets Skog.

Att vara är nytta

Publicerad 2022-08-11

Det var en ensam eremit
i Egyptiska öknen
på 300-talet efter Kristus
som klagade för sin mästare
att han kände sig onyttig
- han gjorde ju ingenting nyttigt.
Hans mästare svarade då:
"*Att finnas till är den grundläggande och*
egentliga nyttigheten i Guds ögon,
se där har du ett sådant överflöd på
nyttighet, en sådan nyttighetens buffert,
att alla göromål för nyttan som läggs till,
bara är simpla anteckningar i marginalen."

Till Hölderlin

Publicerad 2022-08-10

(dikt tillägnad den store tyske romantiske
poeten Friedrich Hölderlin (1770-1843))

Ett poesins ädla helgon, det var du, o Hölderlin,
ett sagolikt näste för diktarnas blomster, bin.
Jag kan icke glömma din diktpärla "Barndomen",
i gossårens minnen du fann ditt Arkadien.

När vi en gång efter Guds fridsrikes genombrott
till sist återvänder till Skogen, vårt ödes lott.
Då vill jag i samma nomadstam som du, min vän,
förklarade skogar bevandra i Solens sken.

I livshimmelsk frid skall vi vandra som gorillan
i Kongo, och glömma bort Babel, den dum-villan.
Och ingå i himmelska kretsloppet ovan där,
och kanske uppleva att bli en viol, ett bär.

Det unnar jag så dig, o Friedrich, du Guds älskling,
ditt liv var så fullt utav lidandets arma ting.
Naturen du dyrkade, Tübingens ljuva träd
du återfår snart tusenfalt, och floden Neckar med.

Skogsdungen vid motorvägen

Publicerad 2022-08-10

Skogsdungen vid stora motorvägen
- hur nära liv och död är varann ibland.
Och på din grav kanske en blåsippa skall blomma.
Den är mer än värd att dö för.

Hymn till Gud, Skogen bortom skogen

Publicerad 2022-08-08

O ljus. O Sol bortom solen.
Du var ock min hemkomst i den gråtrista världen.
O hem. Där bortom Bosporen,
där skimrar din Ande så det ryser i märgen.

O hav. I ekorrens öga
och ljuslätta flykt var Ditt Vinddrag tillstädes.
För mina. Förnimmelser tröga
var dess väsen ej mera än ett murket brädes.

Jag vill. Dock ut i den Skogen
som Du är för mig, Gudsdunkel, till sist nu bliven.
Du Skog. Bortom skogen. Är jag mogen
att som brud till Herr Döden till sist bli given.

Ja mest. På jord jag älskat Dina
Skogsmysterier som bor i ekars modersdunkel.
Det ock. Är Skog som ska viga
mig och Döden, uti Gudsmullens Gudstrygga bunker.

Det finns hopp för den sjuke. ENGLISH: There is hope for the sick one

Publicerad 2022-08-08

Det finns liv i det stilla,
för den som sängbunden är.
Det kan aldrig bli riktigt illa,
ty liv ej samma som rörelse är.
Livet inifrån kommer,
det ej bundet av det yttre är.
O, hör livskällans sånger
för den som sängbunden är.

O, det inre räcker rikligt
för den som sängbunden är.
Nytt var morgon är det osvikligt,
liv ej samma som rörelse är.
O, så lyss till det livet
som där inifrån kommet är.
Ej blott munkar från Tibet,
men ock du är bjuden där.

(fått 7.8. under den muslimska Salat-bönen)

ENGLISH:

There is hope for the sick one

There is life in the quiet,
for the one who is bed bound.
It can never go very badly,
life is not the same as movement.
In the end life comes from the inside,
it is not bound to the outward.
Oh hear the songs of life's fountain
for the one who is bed bound.

Oh, the inward is more than enough, man,
for the one who is bed bound.
Every morning new, it is faithful,
life is not the same as movement.
Oh listen then to that life, man,
which is come from the inward.
Not just monks from the Tibet,
but you, too, are invited there.

(received 7.8. during the muslim Salat-prayer)

Grässtrået och riksdagsmännen

Publicerad 2022-08-07

(skriven i isoleringscell på psyket 9.6.2022)

Det växte ett grässtrå en gång
där riksdagshuset nu står.
Det lekte så ljuvligt dagen lång
med allt som levande går.

Sen kom det en man, en ondeman
och byggde ett tempel åt Baal.
Där grälar dom hela långa dan.
Och Baal bor i riksdans plenisal.

(P.S. Baal var en hednisk avgud vars dyrkan bekämpades av profeterna i Gamla Testamentet)

Jag har sett paradiset. ENGLISH: I have seen paradise

Publicerad 2022-08-03

Jag har sett paradiset. Det var i Polen i februari 2019, under en psykos, som jag sett paradiset tydligast. Jag såg det i två omgångar. (Den ena upplevelsen har jag beskrivit i min bok "Epifanin i Warsawa 9.2.2019" som kan läsas fritt på internet archive) Jag kan inte förklara det jag såg förutom med orden att

Det var ett outsägligt källrent,
silverklart, morgondaggfriskt
skimmer av lätthetens
Eden-lika dun
och evig, vårlik kärleksglans i öst.

ENGLISH:

I have seen paradise. It was in Polen in february 2019, during a psychosis, when I saw paradise most clearly. I cannot explain what I saw except with the words that:

It was an unspeakably fountain-clean,
silver-bright, morning-dew-fresh
shimmer of the Eden-like down
of ease,
and eternal, spring-like love-glow in the east.

Fågeldansen. ENGLISH: The bird dance

Publicerad 2022-08-03 Ursprungligen publicerad på denna blogg 2019-07-02

En flock av små, små fåglar
stiger mot himlen
och när de når ovan molnen
brister de ut i en ofattbar dans och jubel:
"Halleluja!!!", kvittrar de utom sig av fröjd,
"Vi skall få tillbaka det Adam förlorade,
guldåldern, Eden, paradiset för alla varelser!!
Och dagen närmar sig i hast!"

O, om man hade kunnat fågelspråket då.
Då hade jag dansat och jublat med dem.

ENGLISH:

The bird dance

A flock of small, small birds
rises against heaven
and when they reach above the clouds
they burst out in an unimaginable dance and exultation:
"Hallelujah", they chirp, out of their mind from sheer joy,
"We will get back what Adam lost,
the Golden Age, Eden, paradise for all beings!!
And the day is fast approaching!"

Oh, if one could have spoken the bird language then.

Then I had danced and rejoiced with them.

En sinnessjuks visa

Publicerad 2022-07-07

(skriven på mentalsjukhuset 15.6.2022)

Älskade Herre, du uppståndne Herre,
du bor ock på sinnessjukhus.
Där skall jag dig finna, älskade Herre,
och minnas allt det du har gjort.

Ingenting längre kan skilja mig från dig
o älskade Herre, min vän.
Inte ens gudlösa medikamenter,
de kan icke utsläcka dig.

De kan blott utsläcka det som i mig kött är,
jag luttras och renas som guld.
Dig jag behåller, all dygd jag behåller,
och allt du har gjort emot mig.

Och när jag så minns allt det du har gjort mot mig
då kan jag ej tvivla på dig.
Och därför så skall jag nu samla så flitigt
på dina välgärningar mot mig.

Det ljuvliga ödet (psalm)

Publicerad 2022-07-05

(melodi: en mycket bekant luthersk psalm, minns inte vilket nummer i psalmboken det var)

Jag vet ett fastslagt öde som
var ljuv profet har talat om;
det är vår världs uppståndelse
ur död och smärta, synd och ve.

Jag i det ödet har min del
vad än som före det går fel.
Der är min trygghet, är min säng
i vinterns natt min sommaräng.

Jag hade inte vågat ner
från himlens höjd till det som ter
sig som ett helvete för mig
om jag ej litade på Dig,

Du som min frälsning har bestämt,
i detta vilar jag bekvämt;
att Du som är Uppståndelse
skall resa mig ur synd och ve.

(Kenneth Blomster (min pseudonym) 25.6.2022, skriven på psyket som kommentar till Viktor Rydbergs dikt "Till Ödet")

Löftet

Publicerad 2022-06-29

(skriven på psyket 24.6.2022)

Om du skulle idag bliva nådd av ett bud
att i morgon du flytta får
till det himmelska hemmet, där kråkornas ljud
bliver äntligen något du förstår.
Vilket skimmer då plötsligt skulle vila över allt,
en Förklaringens värme, mäktigt blid,
och vart ögonblick skulle, så har mor förtalt,
bli som sagors och lägereldars tid.

Men min vän, detta himmelska hem som du åtrår,
finnes i själva verket överallt,
det är blott dina andeögon som ej förmår
det förnimma, ty hjärtat är kallt.
O, det krävs blott ett Löfte, så lyfts slöjan av,
och allt strålar av Guds paradis.
O, så dväljs då vid Löftenas ändlösa hav,
och Guds trofasthets skimrande dis.

Det är särskilt ett Löfte, som låter hjärtat se
in i tillvarons hemligheter in.
Det är löftet om alla tings återställelse
och att den upprättelsen ock är min.
O, jag blir som en drömmande när jag det förstår,
och att fullt det förstå är ej lätt.
Men när stundom en aning om det mitt hjärta når,
blir min själ på det Löftet inte mätt.

Dikter som fötts på gatan. ENGLISH: Poems which have been born on the street

Publicerad 2022-05-17

I am a little thinking thing there
who can think a little thing
something

* * *

Har du sett, har du sett
broder kråkan där,
som i allt, som i allt
är kär.

ENGLISH:

Have you seen, have you seen
brother crow down there
who's in love, who's in love
with all that is.

Två korta dikter jag skrev nyligen. ENGLISH: Two short poems I wrote recently.

Publicerad 2022-05-13

Herrars Herre, min konung, Gud
vilar så stilla i mull,
uppreser ringa ur synd och skam
och renar dem rena som guld.

(Kenneth Blomster, en syndare frälst av nåd. Inspirerad av en dikt av Thorleif Hansen)

Det står ett murket kors vid tidens slut
uppställt utav hat och hämndbegär.
Där skall vi efter att vi lidit ut,
uppstå till Jesu hjärtas sfär.

ENGLISH:

Lord of Lords, my king, my God
resting so silent in mold,
raises the poor ones from sin and shame
and washes them pure as of gold.

(Kenneth Blomster, a sinner saved by grace. Inspired by a poem by Thorleif Hansen)

There stands a ragged cross at the end of time

raised there up by hate, revenge desire.
There shall we, after we have suffered through,
raise up to the sphere of Jesus' heart.

Brallamannen

Publicerad 2022-03-23

Jag är den brallamannen där
som en brall i sitt hjärta bär.

Och har du en brall i ditt hjärta där
så säg det till mig
så har jag dig kär.

(Lars Larsen 21.3.2022, första dikten på ett halvår, efter en tid av tung medicinering. Nu har jag bytt medicin till en lätt, mild medicin, Abilify, nu har jag livslust och kreativitet)

Dikt påverkad av Verner Boström

Publicerad 2021-12-01

Att krafsa i krafter i kraft.

(30.11.2021)

Två lovsånger skrivna av mig

Publicerad 2021-01-02

Norsk lovsång

Å, du i ydmykhet troner over alt,
du slaktede Lamm fra Golgata.
Du som gikk lengst ned er höyest av alt,
o slaktede Lamm fra Golgata.
Ett ville du bli med alt, med alt,
du slaktede Lamm fra Golgata,
og så böyde du din skulder under alt,
o slaktede Lamm fra Golgata.

Kor: Pris og äre väre deg, du ydmykeste,
du slaktede Lamm fra Golgata,
nå tar du deg av de elendigste, sykeste,
o slaktede Lamm fra Golgata.

(Lars Larsen 2.1.2020)

SVENSK ÖVERSÄTTNING:

Å, du i ödmjukhet tronar över allt,
du slaktade Lamm från Golgata.
Du som gick längst ner är högst upp av allt,
o slaktade Lamm från Golgata.
Ett ville du bli med allt, med allt,
du slaktade Lamm från Golgata,
och så böjde du din skuldra under allt,

o slaktade Lamm från Golgata.

Refr: Pris och ära vare dig, du ödmjukaste,
du slaktade Lamm från Golgata,
nu tar du dig an de eländigaste, sjukaste,
o slaktade Lamm från Golgata.

Den andra lovsången:

(Mel. en sång ur Jehovas vittnenas sångbok)

Yeschua Maschiah, Yeschua min vän,
Yeschua Maschiah, Yeschua min vän,
Yeschua Maschiah, Yeschua min vän,
Yeschua Maschiah, Yeschua min vän,
Dig vill jag likna, dig vill jag ära, du skall i hjärtat bo,
Dig vill jag likna, dig vill jag ära, du skall i mitt hjärta bo.

Losersången "Vi glider ut"

Publicerad 2020-12-31

(Mel. från "Det glider in")

Vi glider ut, vi glider ut, vi glider ut ur finalen igen!
Vi ska tugga våra tungor och spy på varann,
vi glider ut ur finalen igen,
wouou, wouou, woo-oo-oo-oo,
wouou, wouou, woo-oo-oo-oo.
vi ska tugga våra tungor och spy på varann,
vi glider ut ur finalen igen.

(Lars Larsen 31.12.2020)

(Sverige förlorade mot Ryssland i ishockey-VM för juniorer tidigare i december, och då fantiserar jag att svenskarna efter det sjöng "losersången Vi glider ut" istället för Nick Borgens "Den glider in", se melodin här)

Loppjulen

Publicerad 2020-12-24

Å lopporna de dansar kring julgranen också,
å vi med lopporna dansar kring julgranen också,
det säger hopp i kroppen när man loppar sig fram,
och man hälsar på alla loppor och ger dem en julekram.

I fängelset

Publicerad 2020-12-18

Här skall jag reda mig en boning
Detta skall bli min värld
Jag tar emot den med öppna armar
ur din famn o Krist,
din närvaro skall göra den till min himmel,
jag skall genomanda väggarna med bön.
Här skall jag ha mitt tempel,
mitt tempel och min himmel.

(Lars Larsen, 17.12.2020)

Djupt inne i skogen

Publicerad 2020-11-23

Här är evigheten.
Såhär kommer det alltid att förbli.
Tidsåldrarnas sång i granarnas sus.

(22.11.2020, i skogen)

När får vi tillbaka de gamla tider (sång)

Publicerad 2020-10-29

(melodi: Jerusalem)

När får vi tillbaka de gamla tider,
när får vi tillbaka vårt arv,
jag längtar tillbaka till de gamla tider,
då skog var full av garv.
När får vi tillbaka de gamla tider,
då trollen många var,
jag längtar tillbaka till de gamla tider,
och jag önskar mig djurens svar.

Refr.: (Djuren:) :/: Min käre vän, se upp igen,
ty Kristus kommer snart igen.
Då får vi åter gamla tider
med helgonen. :/:

Hårvisan

Publicerad 2020-10-24

Ja man har no lite hår uppå skallen dää,
och man kan jo lite ta på sitt hår ock dää,
och jag hadd no lite längre hår i förr ock dää,
då hadd jag rastahår på skallen dää.
Men så blev det lit fö mykji bakteris ock dää,
så det klia lit fö mykji ock dää.
Då tänkt jag at man måst ju int ha hår uppi dää,
och så tog jag klippmaskinen uti dää.
Och då offra ja mitt käre hår, som va mykji kärt,
ja jag offra det för kliandets skull.
Och så ble ja lite mindre vildman, vild uti dää,
det va trist för ja vild va vild uti mää.

En sång jag skrev under mina 40 dagar i vildmarken i vår

Publicerad 2020-10-05

:/: Man fäller så många tårar när man dör.
För allting står och faller när man dör.
För när man står, då står man så djupt,
och när man faller, så faller man så djupt. :/:

Skogens ande

Publicerad 2020-09-07

Skogens ande tonar
djupt i fängelsets natt.
Skogen allt försonar,
griper mörkret fatt.

Skogen, liv i döden,
skogen, ge mig skog!
Är du full av nöden,
doppa dig i skog.

(Lars Larsen)

Fågelboet

Publicerad 2020-09-03

1. Längtande, längtande
   själ som i dalen vandrar,
   väntande, spanande,
   högt emot skyn som vandrar,

2. har du ej än ditt bo
   ljuvt i ditt hjärtas mantel,
   får du ej någon ro
   innan du nått ditt Tempel,

3. hör min sång, fågelsång,
   högt över dalen drilla:
   "att en gång, att en gång
   fågeln i bo skal trilla,

4. hjärtats bo, fågelbo
   var hela tiden med mig,
   men en gång, fågelbo,
   skall jag i hjärtat se dig."

(Lars Larsen, 2.9.2020)

Sång om en lasaron

Publicerad 2020-08-21

(Mel. Zimbabwes nationalsång, första versens början)

Ta för dig i livet
du arme lasaron
och bygg dig på stjärnorna
den bron.

Sången "Bönen är fiskarnas älsklingsspråk"

Publicerad 2020-08-18

(mel. ”Gud hörer bönner idag som för”, norsk andlig sång)

Bönen är fiskarnas älsklingsspråk,
därför så måste du dra din stråk
över den ljuvliga, söta sång
som sjungs utav loppor och tång.

Refr: Djupare in i bönen,
fylla den må ditt sinne,
skall du framgång få
bör i bön du gå,
ty bön är fisks älsklingsspråk.

Suomelle (finsk dikt)

Publicerad 2020-08-14

HEI HUOMENTA SUOMI, miten pyyhkii!!!
Sinä hyvä ukko siellä sittenkin....
Ukko Saatana siell eduskunnas' nyyhkii
on hän hyvä herra sisimässäkin...

Meänkieli (finsk dikt)

Publicerad 2020-08-12

Lamphaat ovvat hyvvin tänä päivänä.
Miä oo hyvvä varphaiden kans'.
Manshikkaat kukkii.
Jumalukko eksyy.

Älvsång till min älvlika brud

Publicerad 2020-08-08

Älskade älvlika tjejen,
solen uti mitt liv.
:/: Vart jag än vänder på färden,
är jag din, bara din. :/:

Suomalaisille lukijoille (finsk dikt)

Publicerad 2020-08-04

Tässä yks mun suomalaisista runoista (ne eivät ole monta):

"Hei huomenta Suomi, aurink'nousu.
Onpas hyvä tuuli tänään sittenkin.
On mull' aurinko mun hyvä hyvä housu.
Se pi onpi hyvä homma sittenkin."

P.S. Viimeisimmät 7 päivät olen saanut 110 uniikkeja lukijoita Suomesta. Sen takia postitan tässä vähän suomalaisia runoja.

"Fången"

Publicerad 2020-07-28

Det sitter en fånge i djupaste cellen,
så ensam och sorgsen och väntar på kvällen.
När natten den kommer han sällskap skall finna
bland drömmarnas andar och trösten förnimma.

Så sällan får fången besök utav andra,
istället så låter han tankarna vandra.
I drömmen han lever, dit når inte muren.
Där sjunger han som näktergalen i buren.

Ett brinnande talgljus han håller i handen
som minner om solen och gemenskapsanden.
Den fången är människan i civilisationen.
En gång skall han nås av den ljuvaste tonen.

(Lars Larsen i april 2018)

Min martyrsång på svenska

Publicerad 2020-07-25

Livets flod porlar stilla,
vart den kommer spirar livet,
:/: och den floden, floden milda,
det är martyrernas heliga blod.:/:

Detta blod, blodet milda,
är så dyrbart, och en bild av,
:/: detta blod, blodet milda,
det är vår Jesu heliga blod. :/:

Inte ensam led vår Jesus,
var martyr har del i blodet.
:/: Blodet milda, frälsningens källa,
för evigt lyser dess heliga glans. :/:

(Lars Larsen, maj 2019)

Fiskarna på Ytterö psyk

Publicerad 2020-07-17

Å maken till fjädrar har man aldrig sett å hört
som på fiskarna på Ytterö psyk.
Dom fladdrar så himmelskt
som om Satan dem ej stört,
dom håller på med änglabyk.

(skrivet på Ytterö psyk för några veckor sedan)

Dikten om cannabis

Publicerad 2020-06-27

Dom goda röker cannabis och ser Gud.
Dom blir stoft.

Dom onda röker cannabis och blir Gud.
Dom trampar på stoft.

Må du va' god.

Elvis. Är han rom?

Publicerad 2020-06-27

Ja men Elvis!

Lägg nu ifrån dig din elvisp.
Annars har du no int mykji list.
Annars blir din musa mykji trist.

(obs. "musa" kan betyda både sångmö/sånggudinna och musik på Finlandssvenska)

Kärleksvisan

Publicerad 2020-06-26

(egen melodi)

Först har man kärlek
så det räcker till Rudolf Höss.
Sen har man kärlek
så det räcker till råttor och möss.
Sen har man kärlek
så det räcker till loppor och löss.

(23.1.2020)

(Satan skrattar i helvetet och Cornelis i himlen)

Guds ekonomiska lag

Publicerad 2020-06-26

Den som ger
kan få mer,
och den som spar,
har inget kvar.

Ur ”Notisbok”. Av Lars Larsen. Stockholm 2020

Publicerad 2020-06-25

Antingen är man kär
eller så går man i tjära.

* *

Först var det döden, sen
blev det dödsdöden, sen
blev det dödsdödens död.

* *

Jag kan tänka mig att på
den gamla goda tiden innan
psykmedicinerna, i psykiatrin,
kunde man bevittna långa natt-
liga samtal mellan patienter
och psykvårdare, patienter
som inte kunde sova av pur
andekraft.

(redaktörens kommentar: bra dikt)

En till strof ur Boik Kokko Ammans produktion

Publicerad 2020-06-17

Boik har lite norskt blod och kallas för "The Black Viking" i Ghana. Han har skrivit raplåtar på norska. Några få.

Hör på denna norska strof av honom:

"Å livet seire skal,
for poteten den har skall".

(potet = potatis)

Rapsong

Publicerad 2020-06-16

:/: Å Jesus ska bränna era UFO-grejor ner i helvetet huttetu :/:

Translation: :/: And Jesus shall burn your UFO-things down to hell, for God's sake :/:

Sångramsa om rikedomsjävlarna

Publicerad 2020-06-11

"Och man är rik som ett troll på Domens Dag,
sen möt man Jesus fatiglappen där. "

Sång på fronten

Publicerad 2020-06-11

(mel. Gammal pingstsång)

:/: "Jesus, Frälsareljuset,
Solen uti mitt liv,
vad som än händer på färden,
är jag din, bara din. :/:

(diktad och sjungen för Nils Larsens, min brors sexårige son Elias igår kväll, och Elias tyckte mycket om den. Inga sånger tycker han så mycket om som fars och onkel Lars' sånger, säger han till mig)

När ska Stockholms djävulsfasad falla

Publicerad 2020-06-08

Att när ska Stockholms djävulsfasad falla,
den känns så tjock, den känns helt som betong.
Hur mycket måste ruttna, innan alla,
kan genomskåda, stämma in i ny och salig sång.

En dikt då jag vaknade ur min medicindvala igår eller i förrgår

Publicerad 2020-06-07

Att allt som har hänt uti hää
e som i ett dunkelt fjärran uti dää.

Dikt på fronten

Publicerad 2020-06-07

Att uti mystiske fyren på filten dää,
kan ja nästan läs hu de kändes dää,
uti själens värld som sexåring dää,
när man satt uti böckinas väärld.

(Skogsmannen på Åbo-slang)

De två vägarna

Publicerad 2020-03-12

Den förtappades väg:

Money, money, money,
Monni, monni, monni *,
Många, många, många (pengar).

Den frälstes väg:

Pengar, pengar, pengar,
Längtar, längtar, längtar,
Ängar, ängar, ängar.

* ordet "moni" är det finska ordet för "månget"

Taottu sydän (smitt hjärta). Dikt av finskan Saima Harmaja

Publicerad 2020-02-21

Tuskan ahjossa kerran suli
sydämeni kova ja hiljainen.
Sitä liekit söi, sen puhdisti tuli,
ja itse kuolema takoi sen.

Niin, elämä: aseellas raskaimmalla
lyö, iske! Enää en murtua voi.
Minun sydämeni helisee moukarin alla,
mitä kipeämmin lyöt, sitä syvemmin se soi.

(Saima Harmaja, 1913-1937, hon är en av Finlands främste poeter någonsin, storligen beundrad av mig. En finsk Edith Södergran)

Översättning av Lars Larsen.:

I smärtans smältugn mitt hårda, stilla hjärta
smälte så ljuvt en vacker dag.
Det åts utav elden och renades av smärta,
ja själv döden smidde dess drag.

Så, livet, ta ditt tyngsta, värsta vapen
och slå! Jag ej mer nu brytas kan.
Mitt hjärta det sjunger under hammareslagen,
ju hårdare du slog, desto djupare jag vann.

Hymn

Publicerad 2020-02-09

And now I go and weave the fabric
that is woven around the Resurrection Temple
now I am going to ring around and weave
the fabric around the Resurrection Temple
And now I go for seven laps and weave
that are woven around the solar temple
, and I go to meet the the song
woven around the Temple of Resurrection.

(From the mini poem collection "Silverskeppet. Ljusa elegier till avsked" 2010. Translation by a translation robot)

Lus-sången på engelska

Publicerad 2020-02-08

The mouse could sniff the bus
to say hello to jump in the bus.
Usa bus can be whispered
and it was one like the lice.

(from the poem collection "Strödta poikt 2006-2018, part 2", translated by a robot)

Sången En morgonvisa på engelska

Publicerad 2020-02-07

(own tune)

Now the sun is spinning its tender web
or gold around everything that breathes.
Now the wind wanders with light feathers
towards another sweet day that is striped.

Expectantly as a childhood
I go to meet the sun,
with bare feet and rough hair
and rare heart violin.

High up the hill I control my journey,
where views are given to Canaan.
There will be my little one, my little world
get to play with the swan and the crane.

* * *

(Canaan was a name for Israel, "the Promised Land," in the Old Testament)

(My computer automatically translated this song into English, and it really feels like it was translated by angels. Angels must be involved in these translation programs, somehow. Devils do not like translation work)

Min version av "Don't cry for me Argentina"

Publicerad 2020-02-06

Don't cry for me Argentina,
although all earthly hope is gone,
don't cry for me dear, dear Argentina,
I have a heavenly hope instead.

(skriven på psyket i Norge våren 2019)

Hör originalversionen här på youtube.

My poem "It downs"

Publicerad 2020-02-05

(translated from swedish automatically by a translator robot. Very good translation (sic!). Feels like angels have translated it (sic!))

It wades down into the light of my sea,
hides along the edges still and breasts.
It nails down in the seas of my sea,
in the voice of my ocean.

It cuts into the softness of my arm,
women along the edges sandy and brittle.
It clings to the pot of my arm
in the support of my arm.

It saddens my winter's heart,
gardens along the edges mossy and soft.
It moms down in the blackness of my winter,
in my winter's black cloth.

It strikes into the spring of my end,
worlds along the edges marks and matte.
It wades into the fathers of me,
to the fathers of my end that.

(written in 2007, included in the poem collection "Over the river me", "Över floden mig")

(my comment on the translation: I know it's a robotic translation, because the translator couldn't understand the

word "and", it's "duck" in english, the robot translated it to "end". a big mistake)

Positivtänkarens visa

Publicerad 2019-09-12

Det finns en positivlåda* i hjärnan
som man kan veva på lite då och då,
och vevar man på den lilla lådan
kommer positiva tankar ut också.
Och är man en dag lite ledsen
skall man veva på lådan lite grann,
då blir det mycket lättare i kroppen,
man blir då en positiv man.

* **Positiv**, även *gatuorgel*, *handorgel* och *vevorgel*, är en orgel med vevanordning. Genom att veva på den spelar den automatiskt upp en melodi (Wikipedia)

Världsmannens visa

Publicerad 2019-08-24

(melodi: Olle Adolphsons visa "Sängen")

Man måst vrida sig lite
som masken på krok
för att klara sig i denna världen,
och skruva i IT
och lura sig klok
och ta med böckaböcker på färden.
Till sist sitter man där
och skrapar sin böld
och man undrar "ja, till vilken nytta
slet man och huttrade i andens köld
så man darrade i kallingen!
Ja, det får vi tala om sen!"

Sången om mänsklighetens barndom

Publicerad 2019-07-26

Stadd på vita vingar
var mänsklighetens gryning,
luftig, kristallren var dess flykt,
där den under jätteormbunkarna
fostrades av kentaurer.
O, du ljuva barndomsgryning
då dina gudar ännu bar på doften
av djurursprungets friskhet!
En Swedenborg, en Stagnelius
kunde drömma dig fram,
men stum blev vår längtan
under maskinernas grå himmel.
I Pindaros sånger ljöd du
ännu oförfalskad
då minnet av dig glödde än
i lägerelden,
då vi kunde värma oss på dig
i natten,
innan myternas massiva glömska
tog överhanden,
och gudarna blev mekaniska
som järnet då det varit för länge
utanför glöden.

O, barndomsgryning,
vem bär din andes svalka än,
här i brännande ökensanden,
för vem blev dina hieroglyfer tolkade,

vem minns dig, Eden, **med sitt liv**,
så som hundar minns,
men i en värld av språklösheten dold,
vem ger oss skäl att hoppas
på din återkomst,
den som gör oss stumma av längtan,
men tysta ber vi Livet om lov att få
hoppas
på den vita fågelns återkomst
med sin outsägliga, hemliga tröst
från fjärran skogar.

Bakterievisan

Publicerad 2019-07-16

(egen melodi)

1. Och har du en riktig bakterie
uti din kropps materie,
så har du ett litet husdjur,
då kan du ej gå omkring sur.

2. Materiens ton i C-dur
och nästan uti D-dur,
den vaggar dig till en tupplur,
då kan du ej längre gå sur.

3. Och sitter du än i ett bur
och då har med ett bakteriedjur,
då kan du ej sitta där sur,
då spelar du älsklig C-dur.

Gitarrvisan

Publicerad 2019-07-06

1. Jag måste ha min gitarr,
jag måste höra dess knarr
för att kunna va´ jag här och där.
Utan den är jag död,
utan den inget bröd,
ja jag älskar min gamla gitarr.

Refr: Ja, det finnes ej alls någon våda
när jag irrar mig fram här och där,
när jag bara får krafsa på min låda,
har jag allt, har jag allt jag begär.

Fjärilen

Publicerad 2019-07-05

(Psalm dedikerad till Titti Spaltro, som tycker så mycket om fjärilar)

(Egen melodi)

1. Vad tänker du på, kära fjäril,
dansande på vår sommaräng.
Du är så sorglös, kära fjäril,
kom på min hand en liten sväng.
Lär mig att dansa, kära fjäril,
med lika lätta steg som du,
så jag kan bli vår Herres käril,
spridande glädje så som du.

2. Vad tänker du på kära fjäril,
säg mig, var lärde du din dans?
Låt mig få följa dig, o fjäril,
som om ej några sorger fanns.
Led mig dit du kom från, o fjäril,
landet där du har lärt din dans,
så jag kan bli vår Herres käril,
så jag kan alltid vara hans.

(P.S. Käril är ett gammalsvenskt ord för kärl)

Fågeldansen

Publicerad 2019-07-02

En flock av små, små fåglar
stiger mot himlen
och nær de når ovan molnen
brister de ut i en ofattbar dans och jubel:
"Halleluja!!!", kvittrar de utom sig av frøjd,
"Vi skall få tillbaka det Adam førlorade,
guldåldern, Eden, paradiset før alla varelser!!
Och dagen nærmar sig i hast!"

O, om man hade kunnat fågelspråket då.
Då hade jag dansat och jublat med dem.

Livets flod (salme)

Publicerad 2019-07-01

(skrivet 19.6.2019)

(egen melodi inspirert av en polsk julesang)

Livets Flod
risler stille,
hvor den kommer
spirer livet,
og den Floden,
Floden stille,
det er martyrenes hellige blod.

Dette blod,
blodet milde,
er så dyrbart
og et bilde
på det blodet,
blodet milde
det er vår Jesu hellige blod.

Ikke ene
led vår frelser,
hver martyr
har del i blodets
ophav milde,
frelsens kilde
for evig lyser dets hellige glans.

(Lars Larsen)

Trofaste esel

Publicerad 2019-07-01

(skrivet 17.6.2019)

Trofaste esel
jeg gråter over deg
så ringe er dine kår
du bærer ditt åk
med en slik rørende tålmodighet
og trofasthet
ubemerket gikk du
men en helt var du
biografiene om deg
venter
i himlen

(om ett israelsk esel på jobb i den israeliske ødemarken)

Till en sinnessjuk, nerbruten på psyket

Publicerad 2019-07-01

(skriven 14.6.2019)

Vän,
tappa inte modet,
det var inte ditt fel,
du längtade så efter sanningen,
att du tog en stubbe för att vara
sanningens rådjur,
där du snubblade fram med din lykta.
Nu sitter du förtvivlad vid stubben,
anklagande dig själv för ditt
självbedrägeri.
Förtvivla inte, du modiga själ,
som gav allt i sökandet
efter sanningens rådjur.
Ge inte upp,
än finns sanningens rådjur,
och du kan höra hens läten
i natten fortfarande, när du minst anar det,
om du lyssnar riktigt noga,
kallande på din själ
till nya äventyr.

Klarhetens källa

Publicerad 2019-07-01

Stilla och gömd,
dunkelt och tyst,
inga rubriker,
sakta och milt
lever den eviga
klarhetens källa
trygg under gudsvingen
den evigt sälla.

(P.S. "säll" är ett gammalt svenskt ord för salig)

Elskede sannhet

Publicerad 2019-07-01

Åh!
Tenk at sannheten finns!
Tenk at det finnes noe
som er sant
i denne løgnens og sinnsykdommens
verden!
Åh virkelighet!!
Jeg heier på deg!
Åh!
Sannhet!
I dødens øyeblikk
skal du omfavne meg.
Og intill da,
skal jeg søke deg,
elskede,
med lykter.

Fårdikt av Lars Lammsen

Publicerad 2019-07-01

(skrivet 9.6.2019)

På ängarna vandrar
underliga filurer
med krullig päls
och gör det samma
år ut och år in
i tiotals år ibland.

Vad är det som är så ljuvligt,
vad är det som man aldrig
blir trött av att göra?

Det är att äta gräs.
Äta de saliga ängvarelserna, ängens änglar.
Cannabisrökarna ser avundsjukt på.

Fåren har en trygghet i sin enhet
med naturen
som cannabisrökarna saknar.
Den sanna meditationens
eviga trygghet.

Spelemansvisan.

Publicerad 2018-10-03

(melodi: "Min hu stod till himmelens sönn", norsk andlig sång av min morfar Edwin Bekkevold)

1. O spela som sparvarna sjunger, min vän,
o spela på Herren, min vän.
Ditt liv det är stråken, o sluta ej än,
men spela på Herren, min vän.

Refr: O spela på Herren, min vän,
o spela på Herren, min vän!
Först då kan du vila, först då har du frid,
när du spelat på Herren, min vän.

2. Och skulle du tröttna och lägga dig re'n.
o vila i sången, min vän.
Låt Herren få spela dig, ge dig ej än,
o vila i sången, min vän.

Refr: Låt Herren få spela dig än,
låt Herren få spela dig än.
Blott så kan du vila, blott så har du frid,
när Herren får spela dig än.

Jag har varit död i en evighet innan jag föddes

Publicerad 2017-05-19

Jag bär inom mig ett dunkel, som tiga vet:
jag har varit död i en evighet
innan jag föddes. Då min mor var en sten
med urtidsblod i sin ven.

Jag minns inte längre hur det är att vara död,
det var allt för länge sen det ljöd
det urtidsrop, som bragte fram min själ,
det är synd, det vet jag så väl.

Jag bär inom mig en undran, som ej tar slut:
hur det blir, när jag en gång dör ut.
Därefter skall jag vara död i en evighet.
Hur det känns, det gudarna vet.

Dikten "Jerusalem" av William Blake
Publicerad 2018-01-15 17:25:00 i Allmänt, Dikter,

And did those feet in ancient time
Walk upon England's mountains green?
And was the holy Lamb of God
On England's pleasant pastures seen?

And did the Countenance Divine
Shine forth upon our clouded hills?
And was Jerusalem builded here
Among these dark Satanic mills?

Bring me my bow of burning gold:
Bring me my arrows of desire:
Bring me my spear: O clouds unfold
Bring me my chariot of fire.

I will not cease from mental fight,
Nor shall my sword sleep in my hand
Till we have built Jerusalem
In England's green and pleasant land.

(William Blake 1804)

Min översättning:

Och gick de fötter i gammal tid
Över Englands gröna berg,
Och sågs det heliga Guds Lamm
I Englands vackra ängars färg?

Och sken ett gudomsansikt skönt
Över skybetäckta kullar där.
Och byggdes ett Jerusalem
Bland sataniska kvarnars här.

Ge mig min båge het av guld;
Ge mig mina pilar utav lust;
Ge mig mitt spjut, öppna er moln,
Ge mig min eldvagn, vindars pust.

Jag skall ej sluta sinnets kamp,
Ej sova skall mitt svärd i hand,
Tills vi har byggt Jerusalem
I Englands underbara land.

Lovsang till Jesus, till den kosmiske Jesus

(melodi: en sang jeg hørte på en kassett fra ett Smiths Venner sangstevne i Tyskland på 70-tallet)

Jesus, Jesus, Jesus, du er meg sa inderlig kjær.
Jesus, Jesus, Jesus, som har kjempet så for oss her.
Jesus, Jesus, Jesus, ditt navn er hellig, o tvett det rent,
Jesus, Jesus, Jesus, som er blitt tråkket på tidlig og sent.

Jesus, Jesus, Jesus, slik lyder evig hærskarenes sang.
Jesus, Jesus, Jesus, skal også jeg få synge en gang.
Jesus, Jesus, Jesus, du er meg så inderlig kjær,
Jesus, Jesus, Jesus, du selve Ånden i alt som er.

(2019)

Domedagsvisan

(ej tonsatt ännu)

Sankte Pär och Sankte Pål
Sankte Bär och Sankte Bår
Sankte Liv och Sankte Död
Sankte Giv vårt dagliga Bröd.

(2018)

Sång till en missförstådd "galning"
Publicerad 2017-11-17

Och regnet det ramsar och hackar i kör
alltmedan jag rumpar mig fram.
Och skorna de krafsar på gatan som sig bör.
Och livet grämer sig i skam.

En bil där som Odjuret själv stormar fram.
Välkommen till antikrists land.
Det måste nog till att spela på kam
skall man tämja ett sånt rövarband.

Och lagen om tvångsvård det hänger över allt,
i vår vackra svenska demokrati,
här gäller det att hålla huvudet kallt
och inte för misantropisk bli.

Man får väl mumla för sig själv i hemlighet
en ramsa som bara skogen kan.
Vi måste tämja denna Storebror som allting ser och vet
med lite djuriska konster, för fan.

Vi måste tämja denna odjurscivilisation
så den blir djurlik som våra förfäder.
Odjuret, icke-djuret ska åter bli djur, och bron
till det är nakna tankar som framträder.

Slaveriets skuggsida

Slaveriets skuggsida
är de hemlösas och de arbetslösas sysslolöshet
och ensamhet.

Denna skugga försvinner
när slaveriet läggs ner
och de hemlösa och arbetslösa återfår

sina forna lekkamrater.

(skriven 2010)